

danske Socialdemokrati; det andet Parti, man sigter til, det radikale, gjorde alt for at forebygge den og afværge den. (Uro). Ja, det foreligger jo historisk; det var vel de Radikale, der tog Initiativet i Københavns Borgerrepræsentation Lørdag Eftermiddag til den Henvendelse, som medførte Ministeriet Liebes Fald, og det var vel visse reaktionære Elementer, der angreb baade den borgerlige Borgerrepræsentantgruppe og de andre borgerlige Elementer, der støttede den og fulgte den, paa det voldsomste, fordi de ikke lod Generalstrejken gaa sin Gang. Det er selve det ærede Medlem fra Ringkøbing, der offentlig har udtalt, at man skulde tage Stødet, at man skulde tage imod Generalstrejken og kæmpe Kampen til Ende uden Hensyn til de Ulykker, den kunde føre over Landet. Ingen kunde bedre end vi Socialdemokrater vide, hvad der kunde følge i denne Generalstrejkes Spor. Det var hurtigt og beslutsomt, men ikke letsindigt, vi greb til at erklære den. Vi vidste, hvad der kunde komme ud af en almindelig Arbejdsnedlæggelse, hvis den varede 8—14 Dage, naar Sulten begyndte at nage. Vi vidste, hvad der kunde blive Følgerne. Vi greb alligevel, ikke letsindigt, men bevidst, til dette Middel, for der var intet andet for, men de Herrer fra Venstres Side og adskillige fra reaktionær Side pustede til, da det var begyndt, og ønskede, at man skulde fortsætte, og de har aabent erkendt dette.

Det radikale Venstre har derimod været et Anti-Generalstrejkeparti. Det har forsøgt at forebygge denne Strejke. Socialdemokratiet besluttede den sammen med Fagforeningerne. Vi tager Eneansvaret derfor; saa har vi ogsaa i Historien Ene-Æren derfor. Men de Herrer af Venstre skulde nu, naar de har gennemlæst deres egen Presses Angreb paa os i de sidste 8 Dage paa Basis af denne Generalstrejke, læse deres egne Blade fra 1885, og saa skulde de læse den Estrupske Højrepresse fra 1885, af hvis Angreb paa Demokratiet, af hvis Forhaanelse af Demokratiet man endnu desværre i visse estrupske Kredse ogsaa udenfor Danmarks nuværende Grænser kan finde en Afklang, og de vilde i de daværende estrupske Blade finde nøjagtig de samme Angreb paa det danske Demokrati, den danske Bondestand, som vi nu kan læse i Venstrepressen paa den danske Arbejderklasse. Det er Historien, der gentager sig i den Grad ens, at der bogstavelig talt ingen Forskel er. Nu er vi oprørske, bryder Loven o. s. v.

Men hvad gjorde gamle C. Berg? Han kom 6 Maaneder i streng Arrest, fordi man havde været opsætsig mod Øvrigheden. Man dannede den Gang Riffeforeninger. Man blev dømt for Majestætsfornærmelser o. s. v. Bønderne kørte fra Aarhus Amt ind i Aarhus By med Geværer og Rifler nede i Vognen dækkede med Halm. Det var Stillingen i 1885. Man søgte fra Venstres Side endogsaa at gribe til Vaaben imod Statskuppet, men havde hverken Vaaben nok eller Magt nok eller organisatorisk Kraft nok dertil. Derfor mislykkedes det, og Venstre førte derfor en 16-aarig Kamp, hvor meget forsumpede, meget stod stille, som ellers vilde have kunnet trives til Held og Lykke for hele Landet, men det blev forsømt, fordi Venstre ikke havde Magt og Kraft til straks at slaa Statskuppet ned.

Den danske Arbejderstand stod derimod i Paasken 1920 saa stærkt organiseret politisk og fagligt, saa middel- og maalbevidst, at den var i Stand til straks at slaa til og slaa Statskuppet ned i Løbet af 4½ Døgn. Hvad der ikke lykkedes Venstre i 1885, hvad de først maatte have 16 Aars Slid, Forsagelse og Udholdenhed til at gennemføre, det lykkedes os paa 4½ Døgn. Jeg er ikke bange for og mine Partifæller er ikke bange for overfor Historien at tage Ene-Ansvaret for, men da ogsaa Ene-Æren for, hvad der her skete.

Der er Forargelse over Generalstrejken. En Generalstrejke er et farligt Vaaben. Det ved vi fuldt ud, der har studeret Arbejderbevægelsens Historie i de andre Lande. Vi kender Generalstrejken fra Belgien i 1893 og senere ved et Par Lejligheder, f. Eks. fra Sverige i 1909. Vi ved godt, at en Generalstrejke kan mislykkes, lige saa vel som den kan lykkes; vi vidste forud, at der skal en ganske særlig politisk, social og folkepsykologisk Situation til, for at en Generalstrejke skal være nødvendig og kan lykkes, men en saadan forelaa netop i disse skæbnesvangre Paaskedage. De, der nu angriber Generalstrejken og kalder os Generalstrejkeparti sammen med et andet Parti, der ikke havde det mindste med Generalstrejken at gøre, men tværtimod søgte af al Kraft at forebygge Generalstrejken, fordi dette ogsaa var en Livsbetingelse for det Parti, de glemmer ganske, at der i 14 Dage havde foreligget 1ste og 2det Varsel om Generallockout. Men hvad Forskel er der paa Generalstrejke og Generallockout? Jo, der er den Forskel, den formelle Forskel, at i Generallock-